

JIRAH DEWEY BUCK

Simbolismul francmasoneriei
sau
Masoneria mistică și
marile misterii ale Antichității

Cuvânt înainte și note de
VASILE ZECHERU

Traducere din limba engleză de
WALTER FOTESCU

EDITURA HERALD
București

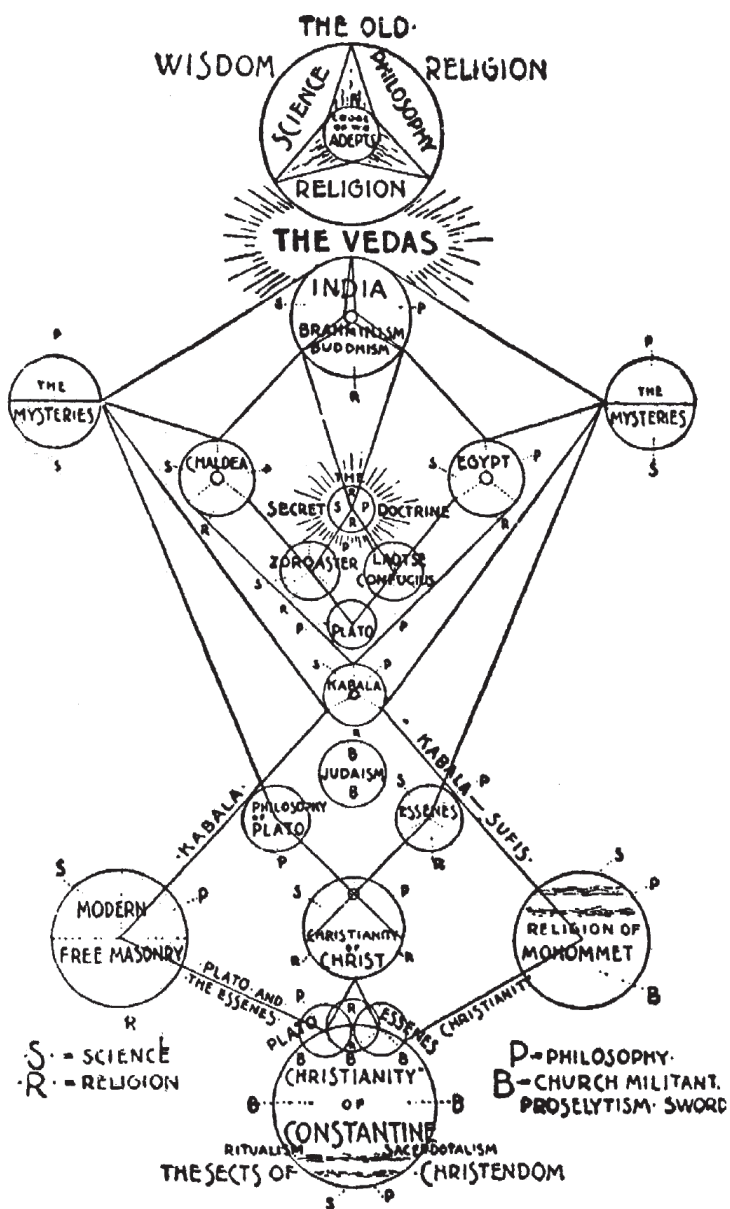
*Câteva lecții rudimentare de arhitectură,
câteva maxime morale, universal acceptate,
câteva tradiții lipsite de importanță, a căror
semnificație reală este necunoscută sau greșit
înțeleasă, toate acestea nu-l vor mai satisface pe
căutătorul serios al adevărului masonic.*

Albert Pike – Morala și dogma

CUPRINS

Cuvânt-înainte la ediția românească	7
I. Autorul și izvoarele sale de inspirație	7
II. Structura și conținutul lucrării	17
III. În loc de concluzii	26
Jirah Dewey Buck – un mason militant	30
Prefață la ediția a doua	39
Prefață la ediția a treia – Symbolism	42
Lista ilustrațiilor	44
 INTRODUCERE	 45
I PRINCIPII DE EDUCAȚIE ȘI ETICĂ	63
II GENIUL FRANCMASONERIEI	80
III GENIUL FRANCMASONERIEI (continuare)	93
IV DOCTRINA SECRETĂ	120
V DOCTRINA SECRETĂ – Știință și religie	142
VI DOCTRINA SECRETĂ – Natura înșeptită a Omului	157
VII SEMNULE MAESTRULUI	185
VIII MAREA LOJĂ	193
IX O SCHIȚĂ A SIMBOLISMULUI	209
X CONCLUZIE	221

FRONTISPICIU

CUVÂNT-ÎNAINTE LA EDIȚIA ROMÂNEASCĂ

de Vasile Zecheru

Înțelepciune înseamnă a-i cunoaște pe alții;
*a te cunoaște pe tine*¹ înseamnă iluminare.

Lao Zi

I. Autorul și izvoarele sale de inspirație

Jirah Dewey Buck (1938-1916) a fost contemporan cu Albert Pike (1809-1891) și Albert G. Mackey (1807-1881), doi iluștri francmasoni din Statele Unite. Chiar dacă au făcut parte dintr-o altă organizație², cei doi l-au marcat pe Buck în scrierile sale, dar și în ceea ce privește procesul de perfecționare inițiatică pe care acesta l-a parcurs în cadrul Ritului Scoțian Antic și Acceptat (R.:S.:A.:A.:). Îndeosebi, Albert Pike pare să fi exercitat o fascinație de-a dreptul remarcabilă asupra autorului cărții noastre, din moment ce acesta face un larg expozeu al ideilor și conceptelor ce se desprind din lucrarea *Morala și dogma*.

Un cititor atent va întâlni, în cartea pentru care consemnăm acest studiu introductiv, numeroase citate preluate din *Morala și dogma*, precum și o serie de argumente și comentarii menite a completa și explicita înțelesul teoriei

¹ A-ți cunoaște Sinele.

² Pike și Mackey au fost ierahi în cadrul R.:S.:A.:A.: – Jurisdicția de sud, cu sediul la Charleston, în timp ce Buck a activat în Jurisdicția de nord, cu sediul la Boston; vezi Albert Pike, *Morala și dogma Ritului Scoțian Antic și Acceptat al Francmasoneriei*, Ed. Herald, București (2018).

lui Pike. Prin demersul său, Buck încearcă să contureze, în manieră proprie, ceea ce s-ar putea numi o filosofie a francmasoneriei. Să constatăm apoi că autorul lucrării îl elogiază sincer pe Albert Pike, îl apără împotriva atacurilor mai mult sau mai puțin întemeiate și-i promovează cu abnegație ideile, asemenea unui ucenic îndrăgostit de maestrul său, pe care-l adoră și-l divinizează cu deplină convingere. Pentru toate acestea, dar și pentru o mai bună receptare a mesajului, aproape că se recomandă de la sine o lecturare a cărții lui Buck, cumva, în tandem cu cea a lui Pike și, oarecum, în complementaritatea acesteia. Urmând această recomandare, cititorul va putea obține un beneficiu maxim în ceea ce privește cunoașterea și înțelegerea fenomenului masonic, sub aspect ideatic și conceptual, așa cum se prezenta acesta în Statele Unite la finele secolului al XIX-lea.

Cum este și firesc, în mediul profan nu au răzbătut prea multe date și informații despre inițierea lui Buck în masonerie. Târziu, când călătoriile inițiatice fuseseră deja parcurse și când protagonistul nostru a decis să publice articole, broșuri și chiar unele cărți cu conținut masonic, devoalarea a venit de la sine. Există totuși chiar un martor privilegiat la aprecierea de care s-a bucurat Buck din partea fraților săi. Acesta este Joseph Fort Newton (1876-1950), cel care a consemnat o pioasă trecere în revistă referitoare la viața personală a autorului cărții și la contribuția sa de excepție privind dezvoltarea mișcării masonice din Statele Unite. Mărturia la care facem referire are conținutul unui necrolog și prezintă numeroase trimiteri la elemente din bio-bibliografia lui Buck, precum și la caracterul său nobil și altruist¹.

¹ Documentul a fost încorporat, ca traducere, în prezenta ediție românească pentru a se conferi astfel o mai largă expunere despre autorul și epoca sa; inițial, documentul a fost publicat la scurt timp de la decesul lui Buck, survenit pe data de 13 decembrie 1916.

JIRAH DEWEY BUCK – UN MASON MILITANT¹

de *Joseph Fort Newton*

Trompeta sună tot mai des în armata noastră nobilă a francmasonilor; unul câte unul maeștrii noștri venerabili trec la Orientul etern. Puține nume sunt mai cunoscute în Fraternitatea noastră, dar niciunul nu este mai onorat decât cel al dr. Jirah Dewey Buck a cărui moarte, la vârsta de șaptezeci și opt de ani, răpește dintre noi un om important în medicină și în masonerie, neobosit în perioadele sale de studiu și nemărginit în beatitudinea sa.

A fost un om cu un caracter fin, o inteligență deschisă, credincios cauzei noastre de-a lungul vieții sale, respectat ca cetățean, iubit ca prieten, onorat ca francmason; dacă ni s-ar cere să-i rezumăm viața într-o singură frază, aceasta nu ar fi greu de găsit – căutarea adevărului și slujirea omenirii, iată ce l-a călăuzit pe dr. Jirah Dewey Buck. El reușea mereu să se automotiveze, era autodidact și avea o sete nestăvilită pentru cunoaștere; în căutarea adevărului, mintea lui a călătorit în numeroase domenii de cercetare și, urcând mai

¹ Articol apărut în periodicul *The Builder*, în numărul Februarie 1917, sub titlul original: „J. D. Buck – A Militant Mason” (trad. V. Zecheru). (*N. red.*)

multe trepte, a avansat în pelerinajul său de la un sistem dat la un altul mai cuprinzător, mai avansat.

Original, fără a fi însă creativ, ceea ce pierdea prin lipsa metodei câștiga prin vigoarea și îndrăzneala pe care le manifesta în studierea principiilor și a problemelor fundamentale din știință, filozofie, economie și religie – ca mărturie, în acest sens, stau numele și numărul operelor sale publicate de-a lungul vieții.

Dacă ar fi să căutăm concluzii finale, acestea ar putea fi găsite, fără îndoială, în cartea pe care a lăsat-o neterminată și suntem siguri că aceasta a fost scrisă în aceeași manieră virilă și directă, specifică lui Buck; stilul său, înnobilit de frumusețe și vitalitate, este familiar tuturor celor care au urmat ca ucenici domeniul său de activitate.

Într-adevăr, a fost un mare privilegiu pentru noi toți să fim contemporani cu dr. Buck, un om cu o minte deschisă și cu inimă iubitoare; de-a lungul unei perioade lungi de timp, între 1838 și 1916, el a urmărit cu asiduitate și cu dorință ardentă toate descoperirile revoluționare care au avut loc în gândire și în știință, în genere.

O perioadă lungă de timp, fratele nostru, dr. Buck, și-a umplut viața frumos, cu o muncă fructuoasă în rol de cetățean, om de știință și profesor, precum și ca prieten al umanității, lăsând astfel lumea mai bună decât a găsit-o și contribuind la atingerea cauzei noastre nobile. În continuare, voi prezenta un scurt rezumat al vieții sale, rezumat în care vor fi reamintite faptele mai importante, pe care frații săi ar dori să le cunoască.

Dr. J.D. Buck s-a născut în Fredonia, New York, la 20 noiembrie 1838. Și-a început studiile la Academia Belvidere, Belvidere Ill, unde se mutaseră părinții săi. Mai târziu s-a înscris la Academia Janesville, Wisconsin. Moartea timpurie a tatălui său a contribuit, în mare măsură, la decizia

tânărului Buck de renunțare la școală, pentru că el a vrut să-și asume rolul de întreținător al familiei, la o vârstă la care majoritatea băieților studiază încă la liceu. Activitatea sa în domeniul contabilității s-a încheiat când avea șapte-sprezece ani din cauza unei sănătăți șubrede; temându-se de complicațiile unei boli de plămâni, a plecat spre pădurile de pin din Michigan.

Pe timpul verii, a lucrat, apoi, la o fabrică de che-restea, în timp ce iarna preda la o școală și studia noile teorii științifice apărute în acea vreme; acest studiu a contribuit la distingerea muncii sale care a fost considerată originală atât în ceea ce privește domeniul medicinei, cât și al literaturii generale.

La vârsta de 23 de ani, a răspuns la primul apel pentru voluntari în Războiului Civil și s-a înrolat în Merrill's Horse, Compania H., un regiment recrutat la Battle Creek, Michigan. Din păcate, odată cu trecerea timpului, starea sa de sănătate s-a înrăutățit și astfel a fost obligat să rămână internat trei luni în spitalul Camp Benton, Missouri; după acest episod a fost lăsat la vatră ca inapt pentru stagiul militar.

Odată cu îmbunătățirea stării sale de sănătate, Buck a început să predea din nou la școală, în timpul iernii, după care a lucrat ca maestru dulgher și, în acest fel, nu doar că a ajutat-o financiar pe mama sa, dar a și început studiul medicinei cu Dr. Smith Rogers la Battle Creek, Michigan; ulterior s-a mutat la Colegiul Medical Hahnemann din Chicago, iar în anul 1864 a absolvit Colegiul Medical din Cleveland.

În octombrie 1865, Jirah Dewey Buck s-a căsătorit cu Melissa Clough chiar în locul nașterii sale, unde era casa părintească din Fredonia. În anul 1866, dr. Buck a devenit instructor în fiziologie și histologie în școala sa din Cleveland; de reținut că Buck nu primea niciun fel de remunerație la acea dată și nici în timpul celor patruzeci

de ani de predare a medicinei în Cleveland și, mai târziu, în Cincinnati, deoarece toate acestea se întâmplau înainte de apariția școlilor de medicină finanțate prin donații și a departamentelor medicale de stat din cadrul universităților. Cu toate obligațiile pe care și le-a asumat în predarea medicinei, a devenit tot mai solicitat și modalitatea plină de discernământ în care își gândea cazurile l-a făcut cunoscut ca un medic de încredere, o perlă rară, un doctor plin de compasiune, la care confrășii săi au apelat mult timp pentru cazuri dificile și neclare.

În august 1870, dr. Buck s-a mutat în Cincinnati. În 1872, acesta a convocat întâlnirea medicilor în cadrul biroului dr. Pulte din Cincinnati și astfel a luat ființă Colegiul Medical Pulte, unde dr. Buck a fost grefier și profesor de fiziologie până în 1880. Mai apoi, Buck a fost numit decan și profesor de teorie medicală, poziții pe care le-a deținut până când Colegiul Medical Pulte a fost luat sub autoritatea Universității de Stat din Ohio.

Acum douăzeci de ani, dr. Buck a început studiul psihologiei ca fundament pentru activitatea sa medicală în departamentul de boli nervoase și mentale, în care a activat ca profesor în cadrul Colegiului Medical Pulte. Ca un corolar al studiului său, dr. Buck a realizat o cercetare aprofundată și exhaustivă a hipnotismului și spiritismului și, dintr-o perspectivă pur științifică, a ajuns la concluzia că ambele sunt distructive în natura și înclinația lor și, prin urmare, este necesar să nu devină baza învățăturii și a tratamentului tulburărilor nervoase sau mentale.

Continuând activitatea sa de cercetare, dar întotdeauna conștient de datoria față de profesia sa, în căutarea unei altfel de cunoșteri care să-l facă pe om să se ajute singur, dr. Buck a plecat de la filozofia lui Descartes și de la cea a lui Schopenhauer și a ajuns filozofia tradițională indiană.

PREFAȚĂ LA EDIȚIA A DOUA

Faptul că în acest moment este necesară o nouă ediție a cărții de față reprezintă poate cel mai bun răspuns la întrebarea referitoare la primirea de care poate avea parte o viziune atât de serioasă a francmasoneriei moderne și o atât de înaltă prețuire a vechilor misterii, precum acelea expuse aici. O astfel de lucrare nu numai că a atras atenția și a stârnit interesul, dar s-a și bucurat de acceptul fără rezerve al unor masoni de rang înalt. Cea mai importantă dintre lucrările lui Albert Pike, limitată la membrii ordinului, a obținut doar 150 de subscripții. Dacă *Masoneria mistică* a făcut să crească de patru ori lista aceasta de subscripții înainte de data publicării sale, motivul nu trebuie căutat în calitatea superioară a cărții, ci în forma mai accesibilă în care este abordat subiectul, în eliminarea tuturor restricțiilor în privința semnatarilor și, mai mult, în interesul larg față de aceste subiecte, manifestat în ultimul timp; în opinia autorului, masoneriei reale i se oferă grandioasa ocazie din ultimii mai mult de o mie de ani să prezinte lumii sublima ei filosofie, pentru înălțarea spirituală a omenirii.

Masoneria mistică este, într-o măsură considerabilă, o compilație. Nu a fost intenția autorului să devină un inovator, ci mai degrabă, într-o măsură modestă, un inspirator și un renovator, iar în acest scop nu a făcut decât să repete afirmații care fuseseră făcute de autorități masonice de rang înalt, afirmații trecute cu vederea sau uitate și care

era necesar să fie reamintite. În prefața la cartea sa, *Morala și dogma*, Albert Pike declară că aproximativ jumătate din lucrarea respectivă este material original și cealaltă jumătate a fost preluată din diverse surse; și, întrucât el nu scria nici pentru faimă, nici pentru bani, ci în beneficiul breslei, sursa celor așternute pe hârtie era o chestiune de importanță secundară. Adesea el a adaptat în multe locuri, mai curând decât să citeze, și foarte rar a făcut referire la autorități. Albert Pike a scris acele lucruri pe care era convins că Frăția Masonică se cuvenea să le cunoască și, fiindcă își eliberase mintea de orice motivație egoistă sau speranță de câștig, trebuie absolvit de acuzația de plagiat. El a preluat copios, în multe locuri, din scrierile abatelui Constant, mai cunoscut ca Eliphas Lévi¹, scrieri care pe atunci nu existau decât în limba franceză și, fără îndoială, conțineau cunoașterea cea mai profundă a științelor oculte și a vechilor misterii, oferită lumii din zilele vechilor inițiați. Așa cum autorul de față a observat pe parcursul cărții, este mult mai puțin important când au fost deduse aceste adevăruri decât ce înseamnă ele cu adevărat, deși niciun cititor nu este obligat să accepte interpretarea care le este dată, indiferent de autorul sau comentatorul de la care provine. Dar oricare cercetător inteligent poate să discearnă raționalitatea general valabilă, succesiunea logică a întregului care dezvăluie o filosofie profundă a naturii și a vieții și influența

¹ Importantă figură a ocultismului occidental, Eliphas Lévi (1810-1875), pe numele său adevărat Alphonse Louis Constant, a publicat numeroase cărți în acest domeniu. Între acestea, cartea sa intitulată *Dogme et rituel de la Haute Magie* (1855) a rămas ca titlu de referință. Eliphas Lévi a definit ocultismul drept o filosofie ce combină trei științe: cabala – matematica gândirii umane –, magia – interacțiunea conștientă a omului inițiat cu forțele secrete ale naturii – și hermetismul – știința descifrării simbolurilor și legendelor sacre. (V.Z.)

benefică pe care ar trebui s-o exercite, dacă ar fi universal răspândite și general adoptate printre oameni.

În zilele Revoluției Franceze, libertatea și egalitatea bazate pe fraternitate au ajuns să degenereze într-un slogan sângeros, dar în vremuri mai pașnice o astfel de fraternitate trebuie interpretată ca fiind starea ideală, creată pentru a promova Frăția universală și absolută a omului.

CAPITOLUL I

PRINCIPII DE EDUCAȚIE ȘI ETICĂ

*Și aceasta spre a ne umple de respect față de om,
De înțelegere pentru meritele sale trecătoare,
Cu dorința de a-i pune în lumină firea adevărată
Și a-i asigura rangul și locul cuvenit.
Câtă vreme toate acestea tind să se-nalțe, progresul
Este Legea vieții; omul încă nu este Om,
Și nu voi socoti că scopul său este slujit,
Țelul său atins și puterile sale dovedite îndeajuns,
Când doar ici-colo câte o stea risipește întunericul,
Când doar ici-colo câte o minte semeață
Își domină semenii prosternați; când luminătorii cerului
Se ivesc deodată spre deznădejdea nopții,
Când omenirea întreagă e în desăvârșire deopotrivă,
Egală în puterile-i depline; atunci și doar atunci,
Zic eu, începe copilaria universală a omului.*

ROBERT BROWNING, *Paracelsus*

Atâta vreme cât simpla luptă pentru existență consumă, așa cum se întâmplă în prezent, cea mai mare parte a energiei, timpului și oportunităților unui om, el nu va descoperi niciodată adevărata semnificație a umanității sau scopul existenței omenești. Aceasta se poate deduce fie și numai din evoluția fizică, din studiul creierului omenesc, în care o porțiune tot mai mare de substanță cenușie este eliberată de funcțiile care țin de conservarea structurii fizice, fiind în mod evident concepută pentru utilizări diferite și mai înalte. Doar activitățile intelectuale, conectate cu planul fizic, cu întreținerea și plăcerea vieții, nu vor explica filosofia dezvoltării cerebrale. Acesta este în mare măsură motivul pentru care funcțiile encefalului sunt atât de puțin cunoscute în prezent. În om există puteri latente și capacități aproape infinite, la care el abia dacă a visat până acum. Nici timpul liber și cultivarea intelectuală

nu vor dezvălui singure aceste puteri. Numai printr-o filosofie completă a întregii naturi a omului și a capacităților și destinului sufletului omenesc, suplimentată cu utilizarea unei astfel de cunoașteri, omul va intra în cele din urmă în posesia dreptului său din naștere și din această „pruncie generală” – cum se exprimă Browning – începe călătoria de la umanitatea reală la perfecțiune.

În momentul de față, două condiții se opun fără echivoc unei astfel de realizări: în primul rând anarhia și confuzia, care sunt rezultatul egoismului în toate relațiile sociale. Situația aceasta poate fi depășită într-un singur mod, anume prin recunoașterea fraternității absolute a omului, nu ca o teorie, o datorie religioasă sau o simplă chestiune de sentiment, ci ca un fapt în natură, o lege universală și divină, pentru a cărei încălcare omenirea suferă în prezent pedeapsa existenței acestor condiții.

A doua condiție, care a dat naștere „confuziei printre lucrători” în construirea templului social și a locuințelor individuale ale oamenilor, este reprezentată de falsele idealuri, metodele ineficiente de educație și ignorarea aproape totală a existenței și naturii sufletului. Rezultatul ignoranței se poate vedea în faptul că niciun individ dintr-un milion – care are atât răgaz, cât și oportunitate – nu face vreun progres real în evoluția puterilor superioare sau conștientizează măcar faptul că este un suflet viu. Bătrânețea este plină nu doar de infirmități, ci și de nenumărate suferințe. Nici măcar unul dintr-un milion nu poate spune odată cu poetul:

„Amurgul vieții îmi dă cunoaștere mistică,
Iar întâmplările ce vor să vină își aruncă umbrele
înainte.”¹

¹ Versurile fac parte din poemul *Lochiel's Warning*, de Thomas Campbell (1777–1844). (N. tr.)